

válnátok. Jézus nem utasította el az Evangéliumban azt az embert, aki így kiáltott: „Hiszek, segíts hitetlenségemen!” (Mk 9,24)

Németül

Ebben a küzdelemben ne veszítsétek el bizalmatokat. Isten nem hagy magára benneteket és nem engedi, hogy bárki is magára maradjon vagy elszigetelődjön. Megadja mindannyiunknak az egyház szeretetközösségének örömét és vigaszát. Római tartózkodásotok alatt a sok egyházközösség és szerzetesközösség nagylelkű vendégszeretetének köszönhetően új tapasztalatot szereztek Egyháztól. Amikor hazatértek saját országaitokba, arra hívlak benneteket, hogy felfedezzétek, Isten mindegyikőtöket Egyházának társ-felelőssévé szeretne tenni a hivatások sokfélesége szerint. Ennek a közösségnek, amely Krisztus teste, szüksége van rátok és mindegyikőtöknek helye van benne. A Szentlélek alakítja és életet lehel azokba az ajándékokba, amelyeket mindannyian, egyénre szabottan kaptatok és ugyanígy formálja az Egyház titokzatos közösségét, hogy továbbadhassa az Evangélium jó hírét a mai világnak.

Lengyelül

A csennel együtt az éneknek is fontos szerepe van a közös imáitokban. Ezekben a napokban taizéi dalok töltik be a római bazilikákat. Az ének az imának páratlan kifejeződése és támasza. Krisztusnak énekelve megnyíltok az ő reménységének misztériuma felé. Ne féljetez megelőzni a hajnalt Isten dicsőítésében, nem fogtok csalódni. Kedves fiatal barátaim, Krisztus nem akar eltávolítani benneteket a világtól. Oda küld benneteket, ahol hiányzik a világosság, hogy elvigyétek azt másoknak. Igen, arra kaptatok meghívást, hogy váljatok fénné a körülöttetek levők számára. Azáltal, hogy figyelmet fordítotok a Föld javainak igazságosabb elosztására és elkötelezitek magatokat az igazság és az új emberi szolidaritás mellett, segítetez a körülöttetek élőknek jobban megérteni, hogy az Evangélium hogyan vezet el bennünket Isten és mások felé. Hitetekkel hozzájárultok, hogy szétáradjon a bizalom a Földön.

Franciául

Töltekezzetez fel a reménnyel! Isten áldjon benneteket, családjaitokat és barátaitokat!

Fiatalok Európai találkozója Rómában

2012. december 29., közös ima a Szent Péter téren

Alois testvér taizéi prior köszöntő szavai

Szentatya!

A mai nap a Bizalom zarándokútjának fontos állomását jelenti. Európa különböző részeiből, távoli földrészekről és különféle felekezetekből érkezünk ide. A keresztség és Isten ígéje egyesít bennünket, amely erősebb mindannál, ami elválaszt minket egymástól. Azért jöttünk ide ma este, hogy megünnepeljük Ön körül ezt az egységet, amely valóságos akkor is, ha még nem egészen teljes. Akkor mélyül el, amikor együtt Krisztus felé fordulunk.

Roger testvér örökséget hagyott a közösségünkre: azt a vágyát, hogy különösen a fiatalok számára közvetítsük az Evangéliumot. Mélyen tudatában volt annak, hogy a keresztények közötti megosztottság akadályozza a hit átadását. Utat nyitott a kiengesztelődésnek, melyet még nem jártunk be teljesen. Tanúságtétele hatására ma már sokan vannak, akik előmozdíják a kiengesztelődést saját életükön keresztül és egymással kiengesztelődve szeretnének élni.

A keresztények a kiengesztelődés által válhatnak a béke és az egymással való közösség tanúivá a világon, egy újfajta szolidaritás hordozóivá az emberek között.

Ez a hozzáállás az Istennel való személyes kapcsolat keresésén alapszik. Az ima ökumenizmusa nem pusztá toleranciára buzdít. Segít bennünket a nem könnyű feladatban, hogy egymást kölcsönösen meg tudjuk hallgatni és igazi párbeszédet kezdjünk egymással.

Amikor ma este itt imádkozunk, nem felejtethjük el, hogy Roger testvér erőszakos halála előtt írt utolsó levelét Önnek címezte, Szentatyám, tudatván benne, hogy a közösségünk Önnel közösségben szeretne továbbhaladni. Emlékeznünk kell arra is, hogy tragikus halála után az

Őn támogatása felbecsülhetetlen bátorítást jelentett, hogy tovább tudjunk lépni. Ezért ismét hangsúlyozni szeretném az Őn személye és szolgálata iránt érzett mély szeretetünket.

Végül az afrikai fiatalok reményről szóló tanúságát hozom Ön elé, akikkel egy hónappal ezelőtt a ruandai Kigaliban találkoztam. 35 országból érkeztek, köztük Kongóból, Észak-Kivuból, hogy a kiengesztelődés és a béke zarándokútjára lépjenek. Ezeknek a fiatal keresztényeknek élettereje a jövő egyházának ígérését hordozza. Afrikai fiatalok kérték, hogy hozzuk magunkkal Európába reményük jelképét, a cirok magját, hogy itt növekedhessen. Szeretném átadni Önnek Afrika reményiségének ezen magjait ebben a hagyományos, kis ruandai kosárban. Talán el lehet őket ültetni a Vatikáni kertekben, hogy ott virágozzanak.

XVI. Benedek pápa szavai a 35. európai találkozó résztvevőihöz

Olaszul

Köszönöm, kedves Alois testvér, a meleg, szeretetteljes szavait. Kedves fiatalok, a Bizalom zarándoklatának résztvevői, Isten hozott benneteket Rómában!

Rengetegen jöttetek el Európa minden részéből és más földrészekről, hogy imádkozzatok Szent Péter és Szent Pál apostolok sírjánál, akik ebben a városban adták életüket Krisztusért. Krisztus két nagy apostolát is az a hit vezette, ami titeket is ösztönzött, hogy megtegyétek ezt az utat. A hamarosan kezdődő új évben azt a célt tűzitek magatok elé, hogy megeljítétek az Istenben való bizalom forrását és azt a mindennapokban megeljítétek. Örömmel tölt el, hogy ez az októberben kezdődött Hit évének szándékaival is megegyezik.

Ez a negyedik európai találkozó Rómában. Ebből az alkalomból szeretném megismételni elődömnök, II. János Pál pápának a harmadik római találkozó idején a fiatalokhoz intézett szavait: „Veletek együtt a pápa is mélyen elkötelezett a bizalom zarándokútján... Krisztus nevében én is zarándokként járok a bizalom útján.” (1987. december 30.)

Angolul

Roger testvér 70 évvel ezelőtt alapította a Taizéi Közösséget. Az egész világról fiatalok ezrei mennek továbbra is Taizébe, hogy életük értelmét

keressék. A taizéi testvérek befogadják őket, hogy osztozzanak imáikban és lehetőséget nyújtsanak számukra az Istennel való személyes kapcsolat megtapasztalására. A fiatalok Krisztus felé tartó utazásának támogatására gondolta ki Roger testvér „A bizalom zarándokútja a Földön” elnevezésű kezdeményezést.

A béke és a kiengesztelődés evangéliumának fáradhatatlan tanúja, a szentség ökumenizmusának buzgó előmozdítója, Roger testvér minden Taizébe érkezőt arra bátorított, hogy váljon a szeretetközösség keresőjévé. Szívünkben hallgatnunk kell az ő lélekből fakadó ökumenizmusára, és az ő példája vezessen bennünket belülről fakadó és lélektől áthatott ökumenikus egységre. Az ő példája nyomán legyetek mindannyian az egység üzenetének hordozói. Biztosítalak benneteket a Katolikus Egyház megingathatatlan törekvéséről, hogy keresse a kiengesztelődés útjait, amely a keresztények látható egysége felé vezet bennünket. A mai estén különös szeretettel szeretném köszönteni a jelenlévő ortodoxokat és protestánsokat.

Franciául

Ma Krisztus ugyanazt a kérdést teszi fel nekünk, mint a tanítványoknak: „Hát ti kinek tartotok engem?” Péter, akinek sírja körül most összegyűltünk, így válaszolt: „Te vagy a Messiás, az élő Isten fia” (Mt 16,15-16). Péter egész élete valós válasz lett erre a kérdésre. Krisztus mindannyiunktól választ vár erre a kérdésre, amelynek nem kényszerből vagy félelemből kell fakadnia, hanem szabadságból. Erre a kérdésre válaszolva életünk megleli a legfőbb értelmét. Szent János levele, amelyet most hallottunk, nemes egyszerűséggel segít megértenünk, hogyan kell választ adnunk: „Az az ő parancsa, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást parancsa szerint.” (Jn1 3,23) Legyen hitetek, szeressétek Istent és egymást! Mi lehet ennél izgalmasabb? Mi lehet ennél szebb? Ezekben a római napokban hagyjátok, hogy növekedjen szívetekben a Krisztusra mondott igen. Miután meghallgattátok Isten ígését, használjátok ki a rendelkezésekre álló csendet, amely a közösségi imák fontos része. Isten ígéje olyan, mint „a sötétben világító lámpás” –írja Péter írja második levelében– és nagyon oda kell figyelnetek rá, amíg a nappal fel nem virrad, és a hajnalcsillag fel nem ragyog a szívetekben. Meg kell értenetek: ha a hajnalcsillagnak fel kell ragyognia, ez azt jelenti, hogy nincs mindig jelen. Alkalmanként a jelenlévő rossz vagy az ártatlanok szenvedése kétséget, zavart kelt benneteket és a Krisztusra mondott igen nehézzé válhat. Ez a kétség azonban nem jelenti azt, hogy hitetlenné